

[Hassing-Jørgensen.]

for politiske Partier, men for de Funktionærer, hvorom Lovforslaget jo skulde dreje sig.

Jeg har kun et Par Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder. Der var en Diskussion mellem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen om Værdien af en skriftlig Kontrakt, Værdien af den Bestemmelse i Lovforslaget, at hver af Parterne kan forlange skriftlig Kontrakt. Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen Ret i, at denne Bestemmelse har ikke lige Værdi for de to Parter. Det kan efter Omstændighederne være meget farligt for den Funktionær, der ansøger om en Stilling at sige: Ja, men jeg vilde gerne have det skriftligt; jeg vilde gerne have en skriftlig Kontrakt. Hvis man tillægger den skriftlige Kontrakt Betydning — og det gør jeg —, saa vilde jeg anse det for rigtigere at sige: Skriftlig Kontrakt *skal* altid oprettes, saa sker der ikke Funktionærene noget, og det er altsaa en af de Ting, som jeg vil henstille til det ærede Medlems Overvejelse, om vi skulde gøre skriftlig Kontrakt obligatorisk. Det lader sig i øvrigt meget vel forene med mere faste Ordninger, f. Eks. inden for de store Virksomheder kan man meget godt have en fast Ordning med Funktionærene og deres Organisationer og saa dog give hver især en skriftlig Kontrakt. Det svarer for øvrigt meget godt til, at man i Stat og Kommune meddeler hver enkelt Funktionær et Ansættelsesbrev.

Saa var der dette Spørgsmaal om Berettigelsen af at gøre Forskel paa gifte eller ugifte Funktionærer i Tilfælde af Svangerskab. Det glædede mig, at det ikke var af moralske Grunde, at det ærede Medlem har givet Lovforslaget den Affattelse, det paa dette Punkt har faaet. Det ærede Medlem nøjes med at henvise til de rent faktiske Forhold, men netop naar man ser paa de faktiske Forhold i vore Dage, saa synes jeg ikke, at det er saa velmotiveret. Det ærede Medlem mente, at hvad man kunde vente sig i det ene Tilfælde, kunde man ikke vente sig i det andet. Jeg tror, man kan vente sig det rent menneskelige i alle Tilfælde.

Det, der imidlertid er vigtigt, er, hvorledes selve Bestemmelsen skal forstaaes, og jeg rettede det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om det er Mening, at Opsigelse ikke kan finde Sted inden for den angivne Frist. Naar man reserverer 4 Uger før og 4 Uger efter Barnefødselen, og man saa dog giver vedkommende en Opsigelse, saa faar Bestemmelsen ikke saa stor Betyd-

ning. Nu forstod jeg af det ærede Medlems Svar, at det var Mening, at Opsigelse ikke skal kunne finde Sted inden for den angivne Frist. I det Tilfælde vil jeg anbefale, at det formuleres nok saa tydeligt.

Det ærede Medlem kom med det velige Forslag at vi skulde træffe en Aftale om, at enten han eller jeg skulde være Formand i Udvalget. (*Christmas Møller: Helst mig!*) Jeg maa dertil sige til det ærede Medlem, omtrent som han sagde forleden til to andre Medlemmer: De ærede Medlemmer maa ikke tro, at de kan træffe en Aftale om den Slags Ting, det er der andre, som er medbestemmende om, og da forbeholdt det ærede Medlem sig at være medbestemmende. Jeg tror vi skal rette os efter de faktiske Forhold.

Jeg haaber og tror i øvrigt ikke, at den Side af Sagen faar nogen Betydning. Jeg har et Indtryk af, at der er en vis Livskraft i den Sag, og jeg tror, den skal bane sig Vej.

Søren P. Larsen: Jeg har kun bedt om Ordet i Anledning af, at den højtærede Socialminister henviste til, at der var foretaget bl. a. en Ændring i Loven om privat Arbejdsanvisning og i Loven om Tilsyn med Pensionskasser. Det er jo rigtigt, og det er jo ogsaa rigtigt, at Loven om private Arbejdsanvisningskontorer paa nyligger til Behandling her i Rigsdagen for Øjeblikket, men derudover har der ikke været vist saa meget Initiativ. Jeg kan anerkende, at Ministeren i sin anden Tale var betydelig mere forhandlingsvillig end i den første. Jeg haaber, at vi i Udvalget maa kunne faa Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen pegede paa, konkrete Oplysninger fra en Række Virksomheder. De virker undertiden mere levende, naar man faar fat i dem paa den Maade, end hvis Oplysningerne skal passere enten Skattedepartementet eller Statistisk Departement.

Saa vil jeg kun sige til den højtærede Socialminister, at der ligger ikke en større Kærlighed til Handelsministeren eller Handelsministeriet i mine Udtalelser om, at jeg havde tænkt mig, at denne Lovgivning hørte ind under et andet Ministerium. Jeg indrømmer, at det har Ministeriet jo selv Ret og Magt til at afgøre; men derfor har vi jo alligevel Lov til at udtrykke vor Forbavelse.